

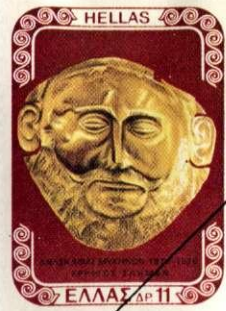
Ἄριθ. 9 - 1976



ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΥ
ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ ΑΡΙΘ. 100
ΑΘΗΝΑΙ Τ. 131



ΣΕΙΡΑ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
«ΕΡΡΙΚΟΣ ΣΛΗΜΑΝ»



Γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν φιλοτελιστῶν λειτουργεῖ ἡ Ὑπηρεσία συνδρομητῶν μονίμων παραγγελιῶν γραμμα-
τοσήμων καὶ φακέλων πρώτης ἡμέρας κυκλοφορίας.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι γιὰ τὴν ἐγγραφή τους ὡς συνδρομητῶν, καθὼς καὶ γιὰ κάθε σχετικὴ πληροφορία μποροῦν νὰ
ἀπευθύνονται στὴν Ὑποδιεύθυνση Ἐνσήμων-Φιλοτελισμοῦ, ὁδὸς Αἰόλου 100 — Ἀθήναι.

Ὅσοι μένουں στὸ ἐσωτερικὸ μποροῦν νὰ ἀπευθύνωνται καὶ σ' ὁποιοδήποτε Ταχυδρομικὸ Γραφεῖο τῆς Χώρας.
Οἱ συνδρομητῆς πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι κάθε αἴτηση, ἢ χρηματικὴ κατάθεσή τους ὑπολογίζεται ἀπὸ τὴν ἴδια
ἡμέρα τοῦ ἐπομένου μηνός. Συνεπῶς γιὰ νὰ μποροῦν νὰ λαβαίνουν ὅλες τὶς σειρὲς ποῦ ἐκδίδονται πρέπει νὰ φρον-
τίζουν ὥστε ὁ λογαριασμὸς τους νὰ παρουσιάξῃ ἀρκετὸ πιστωτικὸ ὑπόλοιπο, ἓνα μῆνα τοῦλάχιστον πρὶν κυ-
κλοφορήσει κάθε σειρά.

ΚΛΑΣΕΙΣ — ΠΟΣΟΤΗΤΕΣ — ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

1. Δραχμές 2 — Γραμματόσημα 2.500.000
«Προσωπογραφία Έρρίκου Σλήμαν»
2. Δραχμές 4 — Γραμματόσημα 2.000.000
«Χρυσούν ψέλιον» (βραχιόλι) Μυκῆναι, Τάφος Α IV.
3. Δραχμές 5 — Γραμματόσημα 1.500.000
«Ἄργυρᾶ περόνη (καρφίτσα) μετὰ χρυσῆς κεφαλῆς εἰκονίζουσα θεάν».
4. Δραχμές 7 — Γραμματόσημα 1.500.000
«Χρυσούν διάδημα κεφαλῆς» Μυκῆναι, τάφος Α III
5. Δραχμές 11 — Γραμματόσημα 600.000.
«Χρυσῆ προσωπίς» τοῦ λεγομένου Ἀγαμέμνονος, Μυκῆναι τάφος Α V

ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΦΑΚΕΛΟΥ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

«Ταφικός περίβολος Α' Μυκηναῶν»

ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΦΡΑΓΙΔΑΣ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

«Χρυσούν πέταλο με ἔκκρουστον διακόσμησιν προοριζόμενον νά ράπτεται ἐπὶ ἐνδυμάτων». Μυκῆναι, τάφος Α III.

ΑΛΛΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

ΣΧΕΔΙΑΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ: Ἄπο τοὺς καλλιτέχνες Παναγιώτη Γράββαλο καὶ Βασιλικῆ Κωνσταντινέα.

ΔΙΑΣΤΑΣΗ: 31 × 43,5 χιλιοστά σὲ φύλλα τῶν 40 γραμματοσήμων.

ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΣ: Πολυχρωμία OFFSET.

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: «Γραφικαὶ Τέχναι Ἀσπιώτη-ΕΛΚΑ» Α.Ε.

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Τὰ γραμματόσημα θὰ κυκλοφορήσουν στὶς 8 Δεκεμβρίου 1976 καὶ θὰ πωλοῦνται μέχρι καὶ τὶς 7 Δεκεμβρίου 1977, ἐκτὸς ἂν ἐξαντληθοῦν νωρίτερα.

ΦΑΚΕΛΑ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Θὰ ἐκδοθοῦν εἰκονογραφημένα φάκελα πρώτης ἡμέρας κυκλοφορίας. Τὰ γραμματόσημα τῆς σειρᾶς θὰ εἶναι κολλημένα σὲ δύο φάκελα καὶ θὰ πωλοῦνται 33 δραχμές, δηλαδὴ δύο δραχμές πῶς πάνω ἀπὸ τὴν ὀνομαστικὴ ἀξία τῶν γραμματοσήμων πού θὰ εἶναι κολλημένα στὸ κάθε φάκελο.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι τοῦ ἐσωτερικοῦ γιὰ τὴν ἀπόκτηση τέτοιων φακέλων μποροῦν νά προεγγραφοῦν στὰ κατὰ τόπους Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα ἀπὸ 10 μέχρι καὶ 22 Νοεμβρίου 1976.

Ἐφέτος συνεπληρώθησαν ἑκατὸν ἔτη (1876-1976) ἀπὸ τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἀνασκαφῆς τῶν κατακορύφων λακκοειδῶν βασιλικῶν τάφων τῆς ἀκροπόλεως τῶν Μυκηνῶν ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου ἐρασιτέχνου Γερμανοῦ ἀρχαιολόγου Ἑρρίκου Σλήμαν, ὅστις, διὰ τὴν ἀνακαλύψεώς του ταύτης καὶ διὰ τῶν ἄλλων μετὰ ταῦτα ἀνασκαφῶν τοῦ εἰς τὴν τειχιόεσσαν Τίρυνθα καὶ εἰς τὸν πλούσιον Ὀρχομενόν, ὀρθῶς ἀπεκλήθη πατὴρ τῆς μυκηναϊκῆς ἀρχαιολογίας.

Πρωτίστως ὅμως δεόν ὅπως τονισθῆ ὅτι ἀπετέλεσεν εὐτυχῆ συγκυρίαν τὸ γεγονός ὅτι ἡ πρώτη αὕτη ἀνασκαφῆ προιστορικῆς - πρωτοϊστορικῆς θέσεως ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους ἐπεβεβαίωσε τὰς μαρτυρίας τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γραπτῆς παραδόσεως καὶ ἔδωκε τὸ ἀρμόζον ὄνομα εἰς τὸν πρωτοελληνικὸν πολιτισμὸν τῆς περιόδου 1600-1100 π.Χ. Διὰ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ Σλήμαν, τοῦ Χρ. Τσουντα, τοῦ Ἄ. Οὐαίης, τοῦ Ἰω. Παπαδημητρίου καὶ τοῦ καθηγητοῦ Γ. Ε. Μυλωνᾶ εἰς τὰς Μυκῆνας καὶ πλήθους ἄλλων ἀρχαιολόγων εἰς διαφόρους περιοχὰς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, ἐπεβεβαιώθη ἡ ἀρχικῶς σχηματισθεῖσα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Σλήμαν ἐντύπωσις ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ὁμοιογενοῦς πολιτισμοῦ, ἀνθήσαντος καθ' ὅλον τὸν Ἑλληνικὸν χώρον καὶ ὅτι τὸ κύριον κέντρον τῶν Μυκηναίων καθόλου ὑπῆρξεν ἡ πόλις τῶν Μυκηνῶν, ἡ ὁποία καὶ διὰ τοῦ Νηῶν Καταλόγου ἐνεφανίζετο — καὶ παλαιότερον — ὡς τὸ ἰσχυρότερον καὶ πλουσιώτερον κέντρον τῆς ἐποχῆς τοῦ Τρωϊκοῦ Πολέμου.

Διὰ τῆς ἀνασκαφῆς τῶν χρυσοφόρων βασιλικῶν λακκοειδῶν τάφων τοῦ ταφικοῦ κύκλου Α τῶν Μυκηνῶν, τῷ 1876, ὑπὸ τοῦ Σλήμαν διεπιστώθη ὅτι εἶχε δίκαιον ὁ Ὅμηρος ὅτε ἐχαρκτήριζεν ὡς πολύχρυσον τὴν πόλιν τῶν Μυκηνῶν.

Μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς ἀνασκαφῆς τῶν καλλοειδῶν τάφων τῶν Μυκηνῶν οἱ φιλόλογοι καὶ οἱ ἱστορικοὶ ὅλου τοῦ κόσμου ἐπίστευον ὅτι ἡ Ἰλιάς ἦτο ἀπλοῦν παραμῦθιον. Μετὰ ταῦτα ὅμως ἠναγκάσθησαν οὗτοι νὰ ἀναγνωρίσουν τὴν πίστιν ἡ ὁποία διεκρίνε τὸν Σλήμαν ὡς πρὸς τὴν ἱστορικότητα τῶν μύθων καὶ τῶν ὀμηρικῶν ἐπῶν, ἔτι δὲ νὰ παραδεχθοῦν οὗτοι ὅτι ὁ Ὅμηρος εἶχε διαιωνίσει πραγματικὰ ἱστορικὰ γεγονότα, ὅτι ἔγαλλε τὰ ἄθλα ἡρώων τοῦ συνόλου τοῦ μυκηναϊκοῦ κόσμου καὶ ὅτι ὅλοι οἱ σχετικοὶ μῦθοι τοῦ οἴκου τῶν Ἀτρειδῶν ἐβασίζοντο ἐπὶ ἱστορικῶν γεγονότων.

Διὰ τῆς μεταγενεστέρως ἐρεῦνης, περὶ τὰ εὐρήματα τοῦ Σλήμαν εἰς τὰς Μυκῆνας, ἐδικαιώθη καὶ ὁ Ὁράτιος ὁ ὁποῖος ἔγραψεν ὅτι «πρὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἔζησαν καὶ ἄλλοι ἰσχυροί». Πράγματι, οἱ τάφοι οὗτοι δὲν ἀνήκονεῖς τὸν Ἀγαμέμνονα καὶ τὴν ἀκολουθίαν του, ὡς ἐπίστευεν ὁ Σλήμαν, ἀλλ' εἰς τοὺς Μυκηναίους δυνάστας οἱ ὅποιοι

ἔζησαν 300 ἔτη πρὸ τοῦ καθ' Ὅμηρον — «ποιμένος λαῶν». Τὴν πίστιν του ταύτην ὅτι ἔφερον εἰς φῶς τὸν τάφον τοῦ Ἀγαμέμνονος ἐξεδήλωσεν ὁ Σλήμαν καὶ διὰ τοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Γεώργιον Α' τηλεγραφήματός του, ὅπου ἐτόνιζεν ὅτι ἀνεῦρε τοὺς τάφους τοῦ Ἀγαμέμνονος, τῆς Κασάνδρας, τοῦ Εὐρυμέδοντος καὶ ὅτι ὁ θησαυρὸς ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ ποῦ εὐρέθη εἰς τοὺς τάφους τούτους «ἀρκεῖ μόνος νὰ πληρῶσῃ μέγα μουσεῖον, ὅπερ ἔσται τὸ λαμπρότερον τῶν ἐπὶ τοῦ κόσμου καὶ ὅπερ καθ' ὅλους τοὺς ἐπιόντας αἰῶνας θέλει ἐλκύει ἐν Ἑλλάδι μυριάδας ξένων ἐκ πάσης χώρας».

Ἀποτέλεσμα τῶν ἀνασκαφῶν τούτων τοῦ Σλήμαν εἰς τὰς Μυκῆνας καὶ τῶν ἄλλων τὰς ὁποίας διεξήγαγεν οὗτος μετὰ ταῦτα εἰς τὴν Τίρυνθα καὶ εἰς τὸν Βοιωτικὸν Ὀρχομενόν εἶναι αἱ διαπιστώσεις του α) ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑφίστατο εἰς ὁμοίομορφος πολιτισμὸς τὸν ὁποῖον (ὁ Σλήμαν) ἀπεκάλεσε μυκηναϊκὸν καὶ β) ἡ πίστις τοῦ ὅτι ὁ πολιτισμὸς τὸν ὁποῖον οὗτος ἔφερον εἰς φῶς ἦτο σαφῶς ἑλληνικὸς καὶ οἱ φορεῖς του Ἑλληνες.

Τὰ πλούσια κτερίσματα (αἱ εἰς τοὺς νεκροὺς προσφοραὶ καὶ τὰ πολυτίμητα προσωπικὰ ἀντικείμενα τῶν νεκρῶν) τὰ ὁποῖα κατετίθεντο εἰς τοὺς λακκοειδεῖς τούτους τάφους, εἶναι ἐνδεικτικὰ τοῦ πνεύματος τῆς ἐποχῆς, ἦτο τῶν λατρευτικῶν, πολεμικῶν, καὶ θρησκευτικῶν διαφορῶν τῶν Μυκηναίων ἐκείνων, ἀλλὰ καὶ τοῦ πλούτου των, τὸν ὁποῖον ἀπέκτησαν αἰφνιδίως κατὰ τὸ τέλος ἀκριβῶς τῆς Προμηκυναϊκῆς ἐποχῆς καὶ τῆς ἐπιθυμίας των νὰ συνοδεύωνται ἐξ' ὅλων τῶν χρειωδῶν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου τὰ ὁποῖα ἀπαικονίζονται καὶ ἐπὶ τῶν συγχρόνων τοιχογραφιῶν τῆς Θήρας καὶ ἐπὶ τῶν μεταγενεστέρων τοιχογραφιῶν τῶν Θηβῶν, τῶν Μυκηνῶν τῆς Τίρυνθος καὶ τοῦ Ἐγκλιανοῦ.

Ἡ σημασία τῶν εὐρημάτων τούτων, εἶναι πράγματι, μεγίστη: ἀντιπροσωπεύουν τὴν περίοδον γενεσεως τοῦ Μυκηναϊκοῦ πολιτισμοῦ καὶ δὴ καὶ τὴν περίοδον καθ' ἣν ἔπαυσεν ἡ πενία τῆς Μεσοελλαδικῆς ἐποχῆς καὶ ἐνεφανίσθη ὁ ἀπίθανος πλοῦτος τῶν Πρωτομυκηναίων ἐκείνων, κτηθεὶς βεβαίως ἐν πολέμῳ ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ ἐμπορίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΥΛ. ΚΟΡΡΕΣ
Ἐπικ. Καθηγητῆς Ἀρχαιολογίας
Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν